

Drahé sestry, drahí bratia!

Druhá nedeľa po Veľkej noci nesie meno: „Nedeľa Dobrého Pastiera.“

Ján 10,10: A ja som prišiel, aby život mali a hojne mali.

Uvažujme na chvíľu nad ríšou zvierat.

Nie samoúčelne, nie náhodou, ale v kontexte textu evanjelistu Jána, v ktorom nachádzame hlbokú duchovnú metaforu vzťahu Pastier - ovečka.

Máme radi zvieratá?

Výborne!

Nájdu sa síce ľudia, ktorí povedia: „O city, ktorými plytváš na psa či na mačku, okrádaš ľudí.“ No tejto reči nemusíme prikladať veľký význam.

Pokojne prehlbujme vzťah s neúnavnými zvieracími priateľmi, s ich ligotavými očami, s tvormi, ktoré nepýtajú za priateľstvo nič iné a nič viac, iba kostičku a pohladenie.

Lebo k láske k zvieratám nás nevedie sebeckosť.

Zvieratá sú naši bratia a naše sestry, živé tvory, ktoré vznikli v tej istej dielni ako človek a majú rozum, niekedy aj zložitejší a jemnejší ako väčšina ľudí.

Preto pokojne „venčime“ svojho psa, alebo aj mačku, je to dobrá spoločnosť, a Pán Boh to vie...

Z tohto uhla pohľadu nás, verím, neurazí, keď sme v texte evanjelia nazvaní ovcami, respektíve ovečkami a baránkami, pod láskavým drobnohľadom a pozornou starostlivosťou Dobrého Pastiera.

Je to sám Vzkriesený, ktorý nám sľubuje svojho Ducha, aby nás cezeň vtiahol do svojho vnútra a daroval nám život a slobodu.

„Ja som prišiel, aby mali život a mali ho v hojnosti“

Tento výrok priam pulzuje dvoma aspektmi : životom a slobodu.

To je niečo, po čom všetci dychtivo túžime.

Kde a ako nachádzame život?

Nemálo ľudí spája pojmy život + sloboda s predstavou, akú si o živote kreslil márnratný syn z evanjelia.

Cítil sa byť slobodný vo chvíli, keď si dal vyplatiť svoj podiel z dedičstva.

Vlastne nechcel nič, len žiť, konečne žiť bez predchádzajúceho bremena povinností, ktoré boli spojené s domovom.

Opájal sa hojnosťou, vychutnával možnosť „užívať si“.

Napokon skončil ako pastier prasiat, dokonca im závidel válov plný stravy, na rozdiel od vlastného prázdneho žalúdka...

Prázdny sa mu ukázal byť život a márnym, lebo bola márnosťou nezvládnutá sloboda.

Kde bol problém?

V realizovanej túžbe sa života iba zmocniť.

Toto výlučné IBA vedie k tomu, že sa život postupne vyprázdňuje a ochudobňuje.

V závere sa človek utieka k dajakej veľkej ilúzii a napokon pochybuje, či je život skutočne DOBRO..

V perikope evanjelistu Jána v 10. kapitole nachádzame Ježišovu reč o PLNOSTI ŽIVOTA, alebo o ŽIVOTE V PLNOSTI.

Pastier odovzdáva svoj život, zároveň ho nachádza... a my sa to krásne môžeme od Neho učiť v moci Svätého Ducha, ktorý je taktiež čistý DAR.

Božie dávanie sa ...

Čím viac odovzdávame svoj život smerom von pre dobro samotné, o to mohutnejšie prúdi rieka života.

Život prekvitá, keď kráčame s Pastierom, ktorý pozná pastvinu.

Miesta, na ktorých vyvierajú pramene života, fons vivus – živý zdroj...

Jeho SLOVO, chlieb voňavý

A ako to artikuluje civilným jazykom maďarský spisovateľ Sándor Márai?

Životu dodá cenu predovšetkým služba, ktorou sa obraciame k ľuďom.

Ak sa pokúsiš – nenápadne a bez márnomyseľných póz pomôcť ľuďom.

Občas iba tým, že nezamlčíš jednoduché pravdy.

Občas iba tým, že nepodáš ďalej klamstvo iných.

Občas iba tým, že nepovieš áno, keď každý kričí: „ Áno, áno.!“

Žiť sa má tak, ako keby každý náš čin mal byť posledný v živote.

Ako keby za každou napísanou vetou kládla bodku smrť.

Žiť treba pokojne, zároveň veľmi pozorne a s nasadením, dbajúc na svet i na seba, na svoj rozum i vášne, na úmysly ľudí a na vzťahy k vesmíru.

A niet väčšieho hriechu a márnejšej snahy, ako chcieť viac alebo iné než to, čo od nás žiada Boh.

Preto si pokojne sadnime na rozkvitnutú lúku ako býk Ferdinand a ovoniavajme krásne kvety, no nezabudnime sa vrátiť medzi ľuďmi ... AMEN